Р Е Ш Е Н И Е
№ 43863

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова
ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8521** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.285, ал.1, изр.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) във вр. с глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по касационна жалба с вх.№ 21692 / 22.06.2026г по описа на АССГ , подадена от адв. И. Ю. от САК ,като пълномощник на Б. П. Р., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място] срещу Решение № 22231 /03.06.2026г постановено по адм.дело № 12658/2025г, 69-ти състав на АССГ . С обжалвания съдебен акт е отхвърлен искът на касатора срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 евро, претърпени в периода от 20.11.2025 г. до 30.11.2025 г. Счита,че постановеното решение от съдия С. е в противоречие с други нейни решения със същия предмет ,както и с практиката на АССГ по идентични казуси,като цитира конкретни дела. Твърди се , че обезщетение от минимум 4 евро на ден или 30% от присъжданото от ЕСПЧ при сходни обстоятелства е адекватно и не поставя под съмнение ефективността на производството за обезщетяване на вредите от поставяне в лоши условия на задържане. Моли да се отмени обжалваното решение и се уважи изцяло предявения иск, както и да се възложат на ответната страна всички разноски по делото. В съдебно заседание касатора не се явява и не се представлява . В молба депозирана на 09.10.2026 г / 9.00ч / адв. Ю. заявява ,че не може да се яви в открито съдебно заседание по делото ,поради служебна ангажираност и поддържа обжалванетоПретендира уважаване на предявения иск и иска присъждане на разноски.

Ответникът - Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез упълномощения процесуален представител юрк. М. В., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена . Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на проц.представител на касатора. Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила. Административен съд - София град, шести касационен състав, намира касационната жалба като подадена от активно легитимирано лице, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна. По делото първоинстанционния съд е установил следното от фактическа страна : Със Заповед № 753 от 17.11.2025 г. на началника на Затвора [населено място] на лишения от свобода Б. П. Р. на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 102, ал.2 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия” за инцидент от 03.11.25г. - словесен спор между л. св. Б. П. Р. и л. св. И. Р. И., който прераснал във физическа саморазправа. Със Заповед № 756 от 17.11.2025 г. на началника на Затвора [населено място] на лишения от свобода И. В. М. е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия” за това, че на 23.10.25г. бил установен във видимо неадекватно състояние, изразяващо се в трудно пазене на равновесие и забавен говор. От приложена справка от ответника от 02.04.2026 г., изготвена по реда на чл.284, ал.3 от ЗИНЗС от инсп. М. М. – ИСДВР на 1-ва и 6-та групи в Затвора [населено място] се установява, че лишеният от свобода (ЛС) Б. П. Р. с настанен в наказателна килия за периода от 20.11.2025г. до 30.11.2025г. във връзка с дисциплинарно наказание, наложено за саморазправа с друг лишен от свобода от групата, в която е настанен. По негово желание и изявено такова от лишения от свобода И. В. М., от 21.11.2025г. двамата търпят заедно дисциплинарните си наказания в помещение № 37. Според справката наказателните килии се намират в 1-ва група - зона с повишена сигурност. Спалните помещения са с квадратура 8 м2. В зоната с повишена сигурност са обособени три наказателни килии с размери, както станалите помещения в 1-ва група- 8 м2. Оборудвани са със 2 броя легла тип вишки, санитарен възел с клекало и мивка с течаща вода, 1 бр. маса и 1 бр. стол, 1 бр. прозорец с достъп на пряка дневна светлина и възможност за проветряване. Отделно в групата има общо санитарно помещение с няколко душа и тоалетни, които се ползват от настанените лишени от свобода в групата по график. Съгласно графика, лишените от свобода от наказателните килии могат да ползва два пъти седмично общата баня, в понеделник и петък, а при възможност и извън този график. Леглата са обезопасени, чрез фиксиране на пода и стената. Групата е на централно отопление и през студените месеци спалните помещения се отоплявят с радиатори. Лишените от свобода настанени в наказателните килии, ползват правото си на престой на открито, в рамките на минимума определен в чл. 86, ал.1, т. 1 от ЗИНЗС. По утвърден график, настанените в наказателните килии правят престой на открито всеки ден от 7:40 часа до 9:10 часа. Стените в помещенията, в които се изпълняват дисциплинарните наказания „Изолиране в наказателни килия“, периодично се освежават и ремонтират, тъй като умишлено се рушат и са надраскани с химикал от настанените в тях. По същите причини, често се ремонтират и санитарните помещения в наказателните килии. Посочено е в справката, че в Затвора [населено място] периодично се провеждат дезинфекционни мероприятия по график съгласно изискванията и предписанията на РЗИ. Дейностите по дезинфекция, дезинсекция и дератизация (ДДД) се извършвали само от лица, притежаващи Удостоверение за придобита

квалификация за изпълнители на ДДД. През месец август 2025г. няколко пъти, през 10 дни, във всички групи в затвора - С. била извършена извънредна ДДД обработка на спалните и общите помещения, включително термична обработка на спалното бельо и дрехите им, след което ДДД мероприятията са продължили по график. Във връзка с поддържане на хигиенно-битовите условия, в първа група имало назначени чистач и перач, които почиствали общите части и поддържат чисто спалното бельо. За тази цел в зоната с повишена сигурност имало пералня. Матраците и одеялата периодично се изпарявали и перели в общата пералня в затвора. Чистачът на 1-ва група задължително чистел и дезинфекцирал наказателните килии преди настаняване на лишени от свобода и след освобождаване на помещението. При нужда и по желание на настанените при поискване им се предоставяли и уреди за почистване. На лишените от свобода била осигурена храна три пъти дневно съгласно реда, определен от ЗИНЗС и по утвърдена Таблица от Министерство на правосъдието, съгласувана с Министерство на здравеопазването и Министерство на финансите. Седмичните менюта се изготвяли на база рецептура - калкулация от младши инспектор готвач, съгласували се и се утвърждавали от директора на медицинския център, началник сектор „Финанси, логистика и капиталови разходи” и началника на затвора. Менюто на лишените от свобода се актуализирало в зависимост от годишния сезон. Храната била съобразена със здравословното състояние на ЛС, религиозната им принадлежност и други. Ако имало подадена писмена молба или жалба по повод храненето или друг проблем, те се предавали по съответния ред за отношение. Всички лишени от свобода минавали медицински преглед и били посещавани ежедневно от медицински специалист, който преценявал дали са в състояние да пребивават в наказателна килия. В тази връзка е била направена от затворническата администрация ,справка в деловодната програма и в досието на лишения от свобода Б. П. Р. и не била намерена жалба до началника на затвора, подадена от него с оплакване за сурова храна на конкретен ден. Установено е от справка от 06.04.2026 г., изготвена от д-р И. В. – директор на МЦ Затвора С., че в периода 22.10.2025 г. – 26.11.2025 г. ЛС Р. е посещавал МЦ както следва: -на 20.11.2025 г. му е издадена медицинска бележка за пребиваване в наказателна килия (НК), като при прегледа е установено, че е клинично здрав и може да търпи наказанието; -на 25.11.2025 г. е посетил МЦ, за да получи медикаменти за спане – К.; -на 26.11.2025 г. е посетил МЦ за медицинска бележка за пътуване с общ конвой. Според Справка вх.№ 111-20-1050#2/26 от 05.05.2026г., изготвена по реда на чл.284, ал.2 от ЗИНЗС от М. М. – ИСДВР на 1-ва и 6-та група в Затвора [населено място], наказателните килии в Затвора [населено място] отговарят на хигиенните и здравни изисквания. В тях няма влага, има пряк достъп на дневна светлина, заключват се според изискванията, отоплява се, има условия за проветряване и обезопасено легло съгласно изискванията на чл.96, ал.1 и ал.2 от ППЗИНЗС. На лишените от свобода в наказателни килии се осигурява сутрин, на обяд и вечеря необходимото време за личен тоалет, като в помещенията има обособен самостоятелен санитарен възел. Храненето се извършва в наказателната килия, за което били осигурени необходимите условия. Осигурявали се условия за къпане, най-малко два пъти седмично по график в общата баня в групата и задължителна смяна на постелъчното бельо, най0малко веднъж седмично, ако не ползват лично такова. По делото са разпитани свидетели,чиито показания съдът е възприел като обективни и безпристрастни и е изградил своята преценка за изложената по горе фактическа обстановка. С обжалваното пред настоящата инстанция решение ,съдът е приел от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства ,че липсва нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНСЗ по време на престоя на ищеца в наказателна килия в периода от 20.11.2025 г. до 30.11.2025 г. В хода на съдебното

производство не се установило наличието на нарушение на относимите правни норми касаещи режимът на изтърпяване на дисциплинарното наказание е уреден в чл.96 от ППЗИНЗС , което да достига прага на суровост, необходим за установяване на нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНСЗ. На база на събраните по делото доказателства съдът е установил правнорелевантните факти в пълен обем и е стигнал до правилен извод, че не е налице незаконосъобразно действие или бездействие на затворническата администрация във връзка с твърденията на ищеца. Изложени са подробни мотиви ,които касационната инстанция напълно споделя и не следва да ги преповтаря. Съгласно чл.284, ал.1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода или задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл.3, който в своята ал.1 предвижда, че тези лица не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унизително отношение. Според чл.3, ал.2 ЗИНЗС, за нарушение на ал.1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод извършване на административна дейност. За да бъде ангажирана отговорността на държавата за вреди по реда на чл.284, ал.1 от ЗИНЗС се изисква кумулативното наличие на следните елементи от фактическия състав: 1) незаконни действия и/или бездействия, между изброените в чл.3 от ЗИНЗС, извършени от длъжностни лица на ответника, които представляват административна дейност по смисъла на специалните ЗИНЗС и ППЗИНЗС; 2) реално претърпяна от ищеца вреда и 3) пряка причинно0следствена връзка между горните две предпоставки. Липсата, на който и да е от тези елементи обуславя липса на основание за ангажиране на отговорността на държавата. В случая безспорно е установено от първоинстанционния съд , че л.с Б. Р. и И. М. сами са пожелали да изтърпят съвместно, в обща наказателна килия, наложените им дисциплинарни наказания. Площта на помещението от 8 кв.м. и разположените в него мебели не обуславят извод за пренаселеност, още повече, че в случая самите лишени от свобода са пожелали да изтърпят наказанията си съвместно, а не както се твърди в исковата молба, че И. М. бил принудително настанен при ищеца. Наличието на влага, люещи се стени и таван в помещението също не са доказани по безспорен начин. Настанените в наказателна килия ЛС ежедневно били посещавани от ИСДВР и от медицинско лице, като са разполагали с възможност да подадат оплакване от условията, при които търпят наказанието, каквото те не са сторили. Всички оплаквания на касатора са в степен ,която не достига прага на суровост, необходим за установяване на нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНСЗ. Правилен е извода ,че в конкретния случай не са доказани елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.284-285, вр. чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС, поради което обжалваното Решение № 22231 /03.06.2026г постановено по адм.дело № 12658/2025г, 69-ти състав на АССГ следва да се остави в сила. Цитираната съдебна практика е по дела , по които е установена различна фактическа обстановка ,поради което същата не може да бъде съобразена. При този изход на спора основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Т. следва да бъде присъдено в размер от 70 евро на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ. Водим от горното и на основание

чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, шести касационен състав, Р Е Ш И : ОСТАВЯ В СИЛА Решение №22231 /03.06.2026г постановено по адм.дело № 12658/2025г, 69-ти състав на АССГ . ОСЪЖДА Б. П. Р., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” сумата от 70 евро за юрисконсултско възнаграждение. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ